

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๔๒๖๗

สำนักงานเลขานุการรัฐบาล	สำนักงานเลขานุการรัฐบาล
ประจำวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘	ประจำวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘
เลขที่..... ๔๙๗	วันที่..... ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘
เวลา..... ๑๔.๔๔ น.	

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๖ เมษาฯ ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจราชการความปลอดภัย พ.ศ. . . .

กราบเรียน ประธานสภานิตบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะกรรมการได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติธุรกิจราชการความปลอดภัย พ.ศ. . . . ต่อสภานิตบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึก
วิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิตบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

ประวิตร

(ประวิตร วงศ์สุวรรณ)

รองนายกรัฐมนตรี รักษาราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๓๘๓ / ๒๕๕๘ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘
เวลา ๑๕.๔๓ ล.ส. ที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘
สำนักการประชุม

กลุ่มงานกฎหมาย
รับที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘
วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘
เวลา ๑๕.๔๓ น.
สำนักการประชุม

สำนักเลขานุการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗ (อเล็กซ่า)
โทรสาร ๐ ๒๒๔๐ ๙๐๕๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย

เหตุผล

โดยที่ธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัยมีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับ
ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน และส่งผลต่อความสงบเรียบร้อย
ของสังคม และในปัจจุบันนี้มีผู้ประกอบธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัยเป็นจำนวนมาก
แต่มีมาตรฐานในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกัน สมควรกำหนดมาตรฐานของธุรกิจรักษา
ความปลอดภัยและมาตรฐานของพนักงานรักษาความปลอดภัยเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐาน
ธุรกิจรักษาความปลอดภัยและเสริมสร้างศักยภาพของพนักงานรักษาความปลอดภัยอันจะเป็น¹
ประโยชน์แก่ผู้ใช้บริการและช่วยเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงจำเป็นต้อง²
ตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ธุรกิจรักษาความปลอดภัย
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดนึงร้อยสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บัญญัติในหมวด ๑ และมาตรา ๗๐
ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า ธุรกิจการให้บริการรักษา
ความปลอดภัยโดยจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัย
ในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล โดยได้รับเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใด

“บริษัทรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า บริษัทซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบ
ธุรกิจรักษาความปลอดภัย

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

“พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาต
เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย
“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนจังหวัด
แล้วแต่กรณี

(โปรดพิจารณา)

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บัญชาการตรวจแห่งชาติแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้ผู้บัญชาการกองบัญชาการตรวจครบทั่วประเทศเป็นนายทะเบียนกลาง มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนกลาง และเป็นนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในเขต กรุงเทพมหานคร และรับผิดชอบการจัดทำบัญชีรายชื่อบริษัทรักษาระบบความปลอดภัยและพนักงาน รักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทั่วราชอาณาจักร

ให้ผู้บังคับการตรวจจราจรจังหวัดเป็นนายทะเบียนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตจังหวัดของตน และรับผิดชอบการจัดทำบัญชีรายชื่อบริษัทรักษาระบบความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในเขตจังหวัดของตน

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกกฎหมายท้องถิ่นกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎหมายท้องถิ่น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคนหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย” ประกอบด้วย

- (๑) ผู้บัญชาการตรวจแห่งชาติ เป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขานุการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม ผู้บัญชาการศูนย์รักษาความปลอดภัย และผู้อำนวยการองค์การทรงเคราะห์ทหารผ่านศึก
- (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนหกคน ในจำนวนนี้ จะต้องเป็นผู้แทนจากองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

ให้ผู้บัญชาการกองบัญชาการตรวจครบทั่วประเทศเป็นกรรมการและเลขานุการ และข้าราชการตรวจศพันตำรวจตรีขึ้นไปในกองบัญชาการตรวจครบทั่วประเทศซึ่งผู้บัญชาการ กองบัญชาการตรวจครบทั่วประเทศแต่งตั้งไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีความสามารถและประสบการณ์เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย

ข. ลักษณะดังห้าม

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๒) เป็นคนวิกฤตหรือจิตพิการไม่สมประกอบ คนไร้ความสามารถ
หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ
สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นผู้ด่างดำแห่งทางการเมือง สมาชิกสภาพห้องถื่นหรือผู้บริหารห้องถื่น
กรรมการหรือผู้ด่างดำแห่งชั้นรับผิดชอบการบริหารพระครุการเมือง ที่ปรึกษาพระครุการเมือง
หรือเจ้าหน้าที่พระครุการเมือง

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีภาระการด่างดำแห่งความประพฤติ
ในการที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้มีภาระแต่งตั้งกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่ว่าราชบุตรผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน
และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแห่งตำแหน่งที่ว่าง อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการ
ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรคหนึ่ง หากยังมิได้มีภาระแต่งตั้งกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่ง
เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้
แต่จะด่างดำแห่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) นายกรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย
หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแล
ธุรกิจรักษาความปลอดภัยเพื่อให้นายทะเบียนรับไปปฏิบัติ

(๒) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในการออกกฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่บริษัทรักษา
ความปลอดภัยต้องปฏิบัติ

(๔) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย

(๕) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานสถานฝึกอบรมและอัตราค่าธรรมเนียม

การฝึกอบรม

(๖) ออกประกาศกำหนดเครื่องหมายของพนักงานรักษาความปลอดภัย
รับอนุญาต

(โปรดพิจารณา)

- (๗) พิจารณาในจังหวัดอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน
 (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย
 ระเบียบและประกาศตาม (๓) (๔) และ (๖) เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบkaชาแล้ว
 ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยข้อหาของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงขึ้นขาด

มาตรา ๑๒ ใน การประชุมคณะกรรมการ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการ ซึ่งมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา แจ้งให้ที่ประชุมทราบ และพิจารณาว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นสมควรอยู่ในที่ประชุมหรือมีมติในการประชุม เรื่องนั้นหรือไม่

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมคณะกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ใน การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ และคณะกรรมการอาจเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๕ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการ ของคณะกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ งานวิชาการ และกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับงาน ของคณะกรรมการ

หมวด ๒ ธุรกิจรักษาความปลอดภัย

มาตรา ๑๖ ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้องเป็นบริษัท และได้รับ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยจากนายทะเบียน

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการออกใบอนุญาต นายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจ
ได้ด้วยกีดี

มาตรา ๑๗ บริษัทซึ่งขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้อง

(๑) มีจำนวนหุ้นที่ถือโดยบุคคลผู้มีสัญชาติไทยเกินกึ่งหนึ่งของทุนจดทะเบียน
ของบริษัทจำกัดหรือทุนชำระแล้วของบริษัทมหาชน์จำกัด แล้วแต่กรณี

(๒) มีกรรมการซึ่งเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด
ทั้งนี้ กรรมการทั้งหมดของบริษัทต้องไม่เคยเป็นกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนบริษัทที่ถูกเพิกถอน
ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

(๓) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

มาตรา ๑๘ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย
ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกหรือไม่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย
ไปยังผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๑๙ ในอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้มายสืบปีบั้นแต่
วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๐ บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องใช้คำนำหน้าชื่อว่า “บริษัทรักษา^{ความปลอดภัย”} และคำว่า “จำกัด” หรือ “จำกัด (มหาชน)” ต่อท้าย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้คนออกจากบริษัทรักษาความปลอดภัยใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อ^{ในธุรกิจว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย”} หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๒ การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยยื่นคำขอ^{ก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ} และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ประกอบธุรกิจต่อไปได้จนกว่า^{จะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน}

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษา^{ความปลอดภัย}ไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัดเจน สถานที่ประกอบธุรกิจที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ^{ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว}

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข^{ที่กำหนดในกฎกระทรวง}

มาตรา ๒๕ การให้บริการรักษาความปลอดภัยต้องทำสัญญาเป็นหนังสือระหว่าง
บริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง
- (๒) วันที่ทำสัญญา
- (๓) ขอบเขตของงานและระยะเวลาให้บริการรักษาความปลอดภัย
- (๔) ค่าจ้างและการจ่ายเงินค่าจ้าง
- (๕) หน้าที่และความรับผิดชอบของบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง
- (๖) ค่าปรับ
- (๗) การกำหนดค่าเสียหาย
- (๘) การเลิกสัญญา

ให้การให้บริการรักษาความปลอดภัยที่ไม่ได้ทำสัญญาเป็นหนังสือหรือมีรายการ
ไม่ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง เป็นโมฆะ

มาตรา ๒๖ บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษา
ความปลอดภัยที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรฐานการรักษาความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วย

- (๑) การกำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษา
ความปลอดภัยรับอนุญาต
- (๒) ระบบบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยภายในบริเวณ
หรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย
- (๓) ศูนย์ประสานงานที่บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดให้มีขึ้นเพื่อให้คำแนะนำ
ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่
- (๔) อุปกรณ์การสื่อสารที่บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดให้มีขึ้นเพื่อประโยชน์
ในการสื่อสารระหว่างศูนย์ประสานงานกับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในระหว่าง
การปฏิบัติหน้าที่
- (๕) ความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยและการฝึกอบรมให้แก่พนักงาน
รักษาความปลอดภัยรับอนุญาตซึ่งบริษัทรักษาความปลอดภัยต้องจัดให้มีขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

มาตรา ๒๗ ในการให้บริการรักษาความปลอดภัย ให้บริษัทรักษาความปลอดภัย
จัดพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเป็นผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้ว่าจ้าง

มาตรา ๒๘ บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ให้ความร่วมมือแก่ตำรวจ
ซึ่งมีศตั้งแต่ร้อยตำรวจนครีขึ้นไปในการขอเข้าตรวจดูข้อมูลบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับ
การรักษาความปลอดภัยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัยตามข้อกำหนด
ในสัญญาจ้าง ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการวางแผนจัดการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย
ในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน

มาตรา ๒๙ เมื่อได้รับแจ้งจากพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเกี่ยวกับข้อมูล
อาชญากรรม เบache และคนร้าย หรือการกระทำความผิดอาญาที่เกิดขึ้นหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นภายในบริเวณ
หรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครอง
หรือตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ในห้องที่ที่สถานที่รักษาความปลอดภัยนั้นตั้งอยู่ในทันที

มาตรา ๓๐ ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษา
ความปลอดภัยรับอนุญาต ยื่นต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต
ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ให้บริษัท
รักษาความปลอดภัยจัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตที่เป็นปัจจุบัน
ยื่นต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

บัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องมีรายการเกี่ยวกับ
ประวัติของพนักงานดังกล่าว ทั้งนี้ แบบบัญชีรายชื่อและวิธีการยื่นบัญชี ให้เป็นไปตามที่
นายทะเบียนประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของบริษัท
ในรอบปีที่ผ่านมา ยื่นต่อนายทะเบียนภายในเดือนมกราคมของปีถัดไป ทั้งนี้ ตามแบบและวิธีการ
ที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจในระหว่าง
อายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขออนุญาตเลิกประกอบธุรกิjrักษาความปลอดภัยต่อนายทะเบียน
ในการอนุญาต นายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ยื่นคำขอปฏิบัติตามที่ได้

หมวด ๓ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

มาตรา ๓๓ ผู้ได้ประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต
ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต่อนายทะเบียน
การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต
ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๓) สำเร็จการศึกษาภาคบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ

(๔) ได้รับหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๙. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นโรคพิษสุนั苍เรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษหรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) เป็นคนวิกฤตหรือจิตพิ่มเพื่อนไม่สมประกอบ คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกสำหรับความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับการพนัน หรือความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมาแล้วยังไม่ถึงสองปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

มาตรา ๓๕ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตไปยังผู้ขอรับใบอนุญาต ทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๓๖ ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๓๗ การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตยื่นคำขอพร้อมกับหนังสือของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัดรับรองสมรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกบทวนหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรอง ทั้งนี้ ต้องยื่นก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ผู้ยื่นคำขอประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตดังกล่าวต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๙ ในขณะปฏิบัติหน้าที่ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต
ต้องสวมเครื่องแบบ ติดเครื่องหมายพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต และมีบัตรประจำตัว
ของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัดเพื่อแสดงเมื่อได้รับการร้องขอ
บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่นายทะเบียนกลางประกาศ
กำหนด

มาตรา ๔๐ บริษัทรักษาความปลอดภัยจะกำหนดเครื่องแบบของพนักงาน
รักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้เหมือนหรือคล้ายคลึงกับเครื่องแบบของทหาร ตำรวจ
หรือเครื่องแบบของเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย
ของประชาชนตามที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนดได้

มาตรา ๔๑ ในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้
ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญาในการจับกุมผู้กระทำความผิด

(๒) รักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล รวมทั้ง
รังับเหตุและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย
ตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง

(๓) เมื่อมีการกระทำความผิดอาญาหรือน่าเชื่อว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นภายในบริเวณ
หรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย ต้องแจ้งเหตุนี้ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ
ท้องที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ทราบโดยทันที รวมทั้งปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุให้คงสภาพเดิม
ไว้จนกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้มีอำนาจหน้าที่จะเดินทางมาถึงสถานที่เกิดเหตุ

หมวด ๕ การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๒ เมื่อความประภูมิต่อนายทะเบียนว่าบริษัทรักษาความปลอดภัยได้
กระทำการ ดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียน

(๑) ไม่ปฏิบัติตามมาตราฐานการรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๒๖

(๒) ไม่จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ถูกต้อง
ครบถ้วนตามมาตรา ๓๐

เมื่อพนักงานดเวลาตามวรรคหนึ่ง หากบริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ปฏิบัติตาม
คำสั่งให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยได้สองครั้ง
ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

มาตรา ๔๓ บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยยังคงมีหน้าที่ปฏิบัติตามสัญญา.rักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตต่อไป แต่จะทำสัญญารักษาความปลอดภัยในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้ สัญญารักษาความปลอดภัยที่ทำขึ้นในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าบริษัทรักษาความปลอดภัยได้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) ให้นายทะเบียนสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

มาตรา ๔๕ ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย เมื่อความประพฤติของนายทะเบียนว่า บริษัทรักษาความปลอดภัยได้
 (๑) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิjrักษาความปลอดภัยมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกไม่ว่าจะเป็นเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตครั้งที่หนึ่ง
 (๒) ไม่แก้ไขคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) ให้ถูกต้องภายในกำหนดเวลา

ตามมาตรา ๔๔

มาตรา ๔๖ คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิjrักษาความปลอดภัยให้ทำเป็นหนังสือ และให้แจ้งบริษัทรักษาความปลอดภัยทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายทะเบียนทำคำสั่งดังกล่าว พร้อมทั้งปิดประกาศหนังสือแจ้งการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย และเห็นได้ชัดเจน ณ บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้น รวมทั้งโฆษณาหนังสือแจ้งดังกล่าวในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติด้วย

มาตรา ๔๗ ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิjrักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ดำเนินการตามสัญญารักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้ว่าจ้างตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๔๘ ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต เมื่อความประพฤติของนายทะเบียนว่า พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ได้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔

มาตรา ๔๙ คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือโดยระบุวันที่เพิกถอนใบอนุญาต และให้แจ้งพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตและบริษัทรักษาความปลอดภัยที่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้นั้นสังกัดทราบภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่นายทะเบียนทำคำสั่งดังกล่าว รวมทั้งโฆษณาหนังสือแจ้งดังกล่าวในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานตำรวจนคราชติด้วย

หมวด ๕
การอุทธรณ์

มาตรา ๕๐ ให้บริษัทรักษาความปลอดภัย พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลซึ่งได้รับคำสั่งของนายทะเบียน มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) คำสั่งไม่รับรองสถานฝึกอบรมรักษาความปลอดภัย
- (๒) คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี
- (๓) คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๗ วรรคสอง แล้วแต่กรณี
- (๔) คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๕ แล้วแต่กรณี
- (๕) คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามมาตรา ๔๘

มาตรา ๕๑ ให้นำบทัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการโดยอนุโลง

หมวด ๖
นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของบริษัทรักษาความปลอดภัยในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) มีหนังสือเรียกให้กรรมการ ผู้จัดการ หรือพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจง หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา
- (๓) เรียกให้ผู้แสดงออกว่าตนเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต แสดงบัตรประจำตัวเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

(โปรดพิจารณา)

มาตรา ๕๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่ผู้บัญชาการตัวรวจแห่งชาติประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๗ ต้องระวังโภชจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ ต้องระวังโภชปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๕๗ บริษัทรักษาความปลอดภัยได้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวังโภชปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๘ บริษัทรักษาความปลอดภัยได้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ ต้องระวังโภชปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๙ บริษัทรักษาความปลอดภัยได้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ ต้องระวังโภชปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยได้กระทำการทำความผิดตามมาตรานี้ กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรักษาความปลอดภัยต้องระวังโภชจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ต่อเมื่อการกระทำการทำความผิดของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำการของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น

มาตรา ๖๐ บริษัทรักษาความปลอดภัยได้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๒๙ ต้องระวังโภชปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยได้กระทำการทำความผิดตามมาตรานี้ กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรักษาความปลอดภัยต้องระวังโภชจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ต่อเมื่อการกระทำการทำความผิดของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ

หรือบุคคลนั้น หรือไม่ส่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น

มาตรา ๖๑ บริษัทรักษาความปลอดภัยได้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ หรือแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งในรายงานผลการดำเนินงาน หรือไม่ส่งรายงานผลการดำเนินงาน ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๓๑ ต้องระหว่างโถงปรับไม่เกินสองพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๖๒ บริษัทรักษาความปลอดภัยได้ทำสัญญารักษาความปลอดภัยในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ต้องระหว่างโถงปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยได้กระทำความผิดตามมาตรานี้ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรักษาความปลอดภัยต้องระหว่างโถง จำกัดไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ต่อเมื่อการกระทำความผิดของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น หรือไม่ส่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น

มาตรา ๖๓ ผู้ใดทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ต้องระหว่างโถงจำกัดไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง ต้องระหว่างโถงปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๖๕ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดในมาตรา ๔๑ ซึ่งตนอาจกระทำได้โดยไม่เกิดอันตรายแก่ตัวเอง ต้องระหว่างโถง ปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๖ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๔๒ ต้องระหว่างโถงจำกัดไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยได้กระทำความผิดตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๖๑ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรักษาความปลอดภัยต้องรับโถงตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นต่อเมื่อการกระทำความผิดของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น หรือไม่ส่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น

มาตรา ๖๘ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบ

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานครประกอบด้วย ผู้แทนกรุงเทพมหานคร
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร

(๒) ในเขตจังหวัดอื่นประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด
และนายทะเบียนจังหวัด

บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษ
ถึงจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคิดมีอำนาจเบรียบเทียบ

มาตรา ๖๙ เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเบรียบเทียบกรณีใด
และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเบรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบ
กำหนดแล้ว ให้คดีนี้เป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เบรียบเทียบหรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายใน
กำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๐ ในวาระเริ่มแรก ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ตามมาตรา ๖ (๓) ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗๑ ผู้ได้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยในวันก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อไป ให้ยื่นคำขอรับ
ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
และเมื่อยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่ง
ไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

ในการนี้ที่บุคคลตามวรรคหนึ่งมิได้เป็นบริษัทหรือเป็นบริษัทแต่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้น
หรือกรรมการไม่เป็นไปตามที่กำหนดในมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) ต้องดำเนินการจดทะเบียนบริษัท
หรือแก้ไขสัดส่วนผู้ถือหุ้นหรือกรรมการ แล้วแต่กรณี ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง
หากไม่สามารถดำเนินการได้จะต้องเลิกประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยนับแต่วันพ้นกำหนด
ระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๗๒ ผู้ได้เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจ
รักษาความปลอดภัยในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเป็นพนักงานรักษา
ความปลอดภัยรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง
ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว
ให้ประกอบอาชีพต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ มิให้นำ
มาตรา ๓๕ ก. (๓) มาใช้บังคับกับบุคคลดังกล่าว

ในวาระเริ่มแรก ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยตามวาระหนึ่งได้รับยกเว้น
ไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๓๔ ก. (๔) เป็นเวลาสามปี
นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และในการออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนกำหนดเงื่อนไข
ให้บุคคลนั้นจะต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสำนักงานตำรวจนแห่งชาติ
ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว

พนักงานรักษาความปลอดภัยผู้ได้มีผ่านการฝึกอบรมภายในระยะเวลาที่กำหนด
ตามวาระสอง จะประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อไปได้ และให้นายทะเบียน
เพิกถอนใบอนุญาตและแจ้งพนักงานรักษาความปลอดภัยผู้นั้นทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่
นายทะเบียนมีคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๓ ในวาระเริ่มแรกที่จำนวนสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษา
ความปลอดภัยมิได้เพียงพอแก่การให้บริการ ให้สำนักงานตำรวจนำเสนอการจัดการฝึกอบรม
หลักสูตรการรักษาความปลอดภัย และออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโดยให้อีกเป็น
หนังสือรับรองตามมาตรา ๓๔ ก. (๔)

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยที่สำนักงานตำรวจน
แห่งชาติเรียกเก็บจากผู้เข้ารับการฝึกอบรม ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๗๔ บุคคลใดใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทรักษา^๑
ความปลอดภัย” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ให้บุคคลนั้นเลิกใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อดังกล่าวภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๕๖ มาบังคับใช้แก่บุคคลนั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๓) ใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
(๔) ใบแทนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๕) การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตแต่ละฉบับ			

ในการออกกฎหมายระหว่างประเทศกำหนดค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงจำนวนพนักงานรักษาความปลอดภัยของสถานประกอบการกีได้

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

คณะกรรมการได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ธุรกิจรักษาความปลอดภัยเป็นธุรกิจที่มีผลกระทบต่อประชาชนโดยส่วนรวม จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้มีมาตรฐานทั่วไปส่วนของผู้ประกอบธุรกิจและพนักงานให้บริการรักษาความปลอดภัยเพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครอง และประชาชนโดยทั่วไปได้รับความปลอดภัย

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๑ โครงสร้างกฎหมาย แบ่งเนื้อหาสาระของร่างพระราชบัญญัติออกเป็นหมวดหมู่ ดังนี้

- (๑) หมวด ๑ คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย
- (๒) หมวด ๒ ธุรกิจรักษาความปลอดภัย
- (๓) หมวด ๓ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต
- (๔) หมวด ๔ การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต
- (๕) หมวด ๕ การอุทธรณ์
- (๖) หมวด ๖ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๗) หมวด ๗ บทกำหนดโทษ
- (๘) บทเฉพาะกาล

๒.๒ วันใช้บังคับกฎหมาย กำหนดให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๑ และมาตรา ๗๐ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เพื่อให้คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ อันเป็นการเตรียมความพร้อมในการดำเนินการตามที่กำหนดไว้พระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒)

๒.๓ บทนิยาม กำหนดบทนิยามศัพท์ต่าง ๆ เพื่อความชัดเจนในการใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓) ดังนี้

(๑) ธุรกิจรักษาความปลอดภัย หมายความว่า ธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล โดยได้รับเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใด

(๒) บริษัทรักษาความปลอดภัย หมายความว่า บริษัทซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

(๓) พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

๒.๔ ผู้รักษาการตามกฎหมาย กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการ
ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

๒.๕ ขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยซึ่งจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล และได้รับเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใดจากการดำเนินการดังกล่าว เนื่องจากการจัดส่งพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตไปให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้รับบริการ ณ สถานที่ต่าง ๆ ได้แก่ อาคารบ้านเรือนหรือสถานที่ทำงาน เป็นกรณีที่มีความใกล้ชิดกับความปลอดภัยประชาชนเป็นอย่างยิ่ง และส่งผลโดยตรงต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการกำกับดูแลและการประกอบธุรกิจดังกล่าวรวมทั้งพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัยแก่ประชาชนซึ่งเป็นผู้รับบริการ

ในการควบคุมการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและการเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตได้ระบบใบอนุญาตมาใช้ ซึ่งจะทำให้สามารถตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต รวมทั้งควบคุมมาตรฐานและการดำเนินงานของผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัติฯ กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาภูมายั่งประเทศเกี่ยวกับการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยภาคเอกชน ได้แก่ Private Security Services Act 2004 ของประเทศไทยและ Security Services Act 2007 ของประเทศแคนาดา และ Private Security Industry Act 2007 ของประเทศสิงคโปร์ ปรากฏว่าได้กำหนดให้ใช้ระบบใบอนุญาตสำหรับการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยเอกชน

๒.๖ คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย (หมวด ๑)

คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยประกอบด้วย (๑) ผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติ เป็นประธานกรรมการ (๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมการปกครอง
อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้อำนวยการ
สำนักงานกิจการยุติธรรม ผู้บัญชาการศูนย์รักษาความปลอดภัย และผู้อำนวยการองค์การสังเคราะห์
ทหารผ่านศึก และ (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถ
และประสบการณ์เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย จำนวน ๖ คน และในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้แทน
จากองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง โดยมีผู้บัญชาการ
กองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นกรรมการและเลขานุการ และข้าราชการตำรวจนายศพันตำรวจนคร
ขึ้นไปในกองบัญชาการตำรวจนครบาลซึ่งผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาลแต่งตั้งไม่เกิน
สองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ร่วมมาตรา ๖)

ในการนี้ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๕)

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ (ร่างมาตรา ๑๐) ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลธุรกิจรักษาความปลอดภัยเพื่อให้นายทะเบียนรับไปปฏิบัติ

(๒) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในการออกกฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติ

(๔) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย

(๕) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานสถานฝึกอบรมและอัตรากำไรเรียน

การฝึกอบรม

(๖) ออกประกาศกำหนดเครื่องหมายของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

(๗) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ในการประชุมคณะกรรมการ หากประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ซึ่งมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา ให้แจ้งต่อที่ประชุมทราบและพิจารณาว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นสมควรอยู่ในที่ประชุมหรือมีมติในการประชุมเรื่องนั้น หรือไม่ (ร่างมาตรา ๑๒) เพื่อให้มีการตรวจสอบเรื่องการมีส่วนได้เสียและป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในภายหลัง

๒.๗ ธุรกิจรักษาความปลอดภัย (หมวด ๒)

ผู้ประกอบการซึ่งประสงค์จะประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยจะต้องจัดตั้งในรูปบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อให้เป็นนิติบุคคล มีสิทธิ หน้าที่ ความรับผิด ทรัพย์สิน และหนี้สิน แยกต่างหากจากผู้ถือหุ้น ซึ่งทำให้บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดมีความคงอยู่ต่อเนื่องแม้ในภายหลังผู้ถือหุ้นจะเปลี่ยนแปลงไป นอกจากนั้น จะต้องมีจำนวนหุ้นที่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยถืออยู่เกินกึ่งหนึ่งของทุนจดทะเบียนของบริษัทจำกัดหรือทุนชำระแล้วของบริษัทมหาชนจำกัด แล้วแต่กรณี และต้องมีจำนวนกรรมการซึ่งเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด เนื่องจากบริษัทรักษาความปลอดภัยมีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล รวมถึงความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงสมควรจะเป็นนิติบุคคลไทยเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลและการประกอบธุรกิจ นอกจากนั้น จะต้องไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยด้วย สำหรับกรรมการของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดจะต้องไม่เคยเป็นกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนบริษัทที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๑๖ และร่างมาตรา ๑๗)

ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยมีอายุ ๕ ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๙) โดยบริษัทรักษาความปลอดภัยต้องใช้คำนำหน้าชื่อว่า "บริษัทรักษาความปลอดภัย" และคำว่า "จำกัด" หรือ "จำกัด (มหาชน)" ต่อท้าย แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๒๐) และในการให้บริการรักษาความปลอดภัยต้องทำสัญญาเป็นหนังสือระหว่างบริษัทรักษา

ความปลอดภัยและผู้ว่าจังชั่งอย่างน้อยต้องมีรายการตามที่พระราชบัญญัติฯ กำหนด มิฉะนั้น สัญญาเป็นโมฆะ (ร่างมาตรา ๒๕)

บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจ รักษาความปลอดภัยกำหนด (ร่างมาตรา ๒๖)

(๒) จัดพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเป็นผู้ให้บริการรักษา ความปลอดภัยแก่ผู้ว่าจังชั่ง (ร่างมาตรา ๒๗)

(๓) ให้ความร่วมมือแก่ตำรวจซึ่งขอเข้าตรวจสอบข้อมูลบันทึกเหตุการณ์ประจำวัน เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย เพื่อประโยชน์ในการวางแผนจัดการรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน (ร่างมาตรา ๒๘)

(๔) แจ้งข้อมูลอาชญากรรม เบache และคนร้าย หรือการกระทำความผิดอาญา ที่เกิดขึ้นหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย ซึ่งได้รับแจ้ง จากพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในทันที (ร่างมาตรา ๒๙)

(๕) จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตและรายงานผล การดำเนินงานของบริษัทยื่นต่อนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๓๐ และร่างมาตรา ๓๑)

(๖) ยื่นคำขออนุญาตเลิกประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๓๒)

๒.๔ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต (หมวด ๓)

ผู้ซึ่งประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตจะต้องขอรับ ในอนุญาต โดยต้องมีสัญชาติไทยเนื่องจากเป็นอาชีพที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับความปลอดภัยของ ประชาชนไทย มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนสามารถมีรายได้จากการประกอบ อาชีพนี้ ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ซึ่งเป็นระดับการศึกษาภาคบังคับ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ รวมทั้งต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษา ความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรอง เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานความรู้ ความสามารถของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นที่ยอมรับของประชาชน นอกจากนี้ ได้กำหนดลักษณะต้องห้ามที่ไม่เหมาะสมกับการเป็น พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตด้วย (ร่างมาตรา ๓๓ และร่างมาตรา ๓๔) อนึ่ง ในส่วนของ ผู้ซึ่งเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยมาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจะได้รับการยกเว้น คุณสมบัติเรื่องการสำเร็จการศึกษาภาคบังคับ (โปรดดูข้อ ๒.๑๓ บทเฉพาะกาล (๓))

ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีอายุ ๓ ปี และในการต่ออายุใบอนุญาตทุกรังสี ผู้ขอต่ออายุต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษา ความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองด้วยเพื่อรักษามาตรฐานการเป็น พนักงานรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๓๖ และร่างมาตรา ๓๗)

ในขณะปฏิบัติหน้าที่ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องสวม เครื่องแบบและติดเครื่องหมายพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต เพื่อให้เกิดความชัดเจนแก่ ผู้เกี่ยวข้องและประชาชน รวมทั้งต้องมีบัตรประจำตัวของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัด สำหรับแสดงเมื่อได้รับการร้องขอเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ (ร่างมาตรา ๓๙)

นอกจากนั้น โดยที่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเป็นผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้รับบริการซึ่งมีผลต่อประชาชนโดยรวม จึงได้กำหนดให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีหน้าที่ต้องปฏิบัติเพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยในส่วนรวม ได้แก่ (๑) การช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการจับกุมผู้กระทำผิดซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๘๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (๒) การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคคล รวมทั้งรังับเหตุและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัยตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง และ (๓) การแจ้งการกระทำความผิดอาญาหรือเหตุร้ายให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ทราบโดยทันที รวมทั้งปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุให้คงสภาพเดิมไว้จนกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้มีอำนาจหน้าที่จะเดินทางมาถึงสถานที่เกิดเหตุ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๙ การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต (หมวด ๕)

นายทะเบียนมีอำนาจในการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยหรือใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ในการณ์ดังต่อไปนี้

(๑) การพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

ในการณ์ที่บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยหรือไม่จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ถูกต้องครบถ้วนให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นแก้ไขภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งหากไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ให้นายทะเบียนสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยได้ ๒ ครั้ง ๆ ละไม่เกิน ๓๐ วัน อย่างไรก็ตาม บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยยังคงมีหน้าที่ปฏิบัติตามสัญญารักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต แต่จะทำสัญญารักษาความปลอดภัยในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้และสัญญาดังกล่าวไม่มีผลใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๔๒ ร่างมาตรา ๔๓ และร่างมาตรา ๔๔)

(๒) การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

ในการณ์ที่บริษัทรักษาความปลอดภัยเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยมาแล้ว ๒ ครั้ง และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก ไม่ว่าจะเป็นเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ภายใน ๑ ปีนับแต่วันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตครั้งที่หนึ่ง หรือในการณ์ที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยแก้ไขสัดส่วนจำนวนหุ้นที่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยถืออยู่หรือสัดส่วนจำนวนกรรมการซึ่งเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ แต่บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน ๘๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๔๕)

อนึ่ง บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยยังคงมีหน้าที่ดำเนินการตามสัญญารักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้ว่าจ้าง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนด (ร่างมาตรา ๔๖)

(๓) การเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

ในการณ์ที่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต (ร่างมาตรา ๔๗)

คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยหรือใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องทำเป็นหนังสือ และให้แจ้งบริษัทรักษาความปลอดภัยหรือพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต แล้วแต่กรณี ทราบภายใน ๗ วันนับแต่วันที่นายทะเบียนทำคำสั่งดังกล่าว รวมทั้งโฆษณาหนังสือแจ้งดังกล่าวในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานตำรวจนั่งแท่น แล้วในกรณีที่เป็นคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้องปิดประกาศหนังสือแจ้งการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ชัด ณ บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นด้วย (ร่างมาตรา ๔๖ และร่างมาตรา ๔๗)

๒.๑๐ การอุทธรณ์ (หมวด ๕)

บริษัทรักษาความปลอดภัย พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลซึ่งได้รับคำสั่งของนายทะเบียน มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง (ร่างมาตรา ๕๐) ดังต่อไปนี้

- (๑) คำสั่งไม่รับรองสถานฝึกอบรมรักษาความปลอดภัย
- (๒) คำสั่งไม่มีออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๑๘ และร่างมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง)
- (๓) คำสั่งไม่มีออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต (ร่างมาตรา ๓๕ และร่างมาตรา ๓๗ วรรคสอง)
- (๔) คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๔๒ วรรคสอง และร่างมาตรา ๔๕)
- (๕) คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต (ร่างมาตรา ๔๘)

ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๕๑)

๒.๑๑ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ (หมวด ๖)

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้ (ร่างมาตรา ๕๒)

- (๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของบริษัทรักษาความปลอดภัยในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) มีหนังสือเรียกให้กรรมการ ผู้จัดการ หรือพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจง หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) เรียกให้ผู้แสดงออกว่าตนเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตแสดงบัตรประจำตัวเมื่อมีเหตุอันควรสงสัย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๕๕)

๒.๑๒ บทกำหนดโทษ (หมวด ๗)

ได้กำหนดไว้ในกรณีการกระทำความผิด ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ใดประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยโดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๕๕)

(๒) ผู้ใดใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” โดยมิได้เป็นบริษัทรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๕๖)

(๓) บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่แสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยไว้ในสถานที่ประกอบธุรกิจ หรือไม่ขอรับใบแทนใบอนุญาตในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย หรือถูกทำลาย (ร่างมาตรา ๕๗)

(๔) บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่คณะกรรมการกำหนด หรือกำหนดเครื่องแบบของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องแบบของทหาร ตำรวจ หรือเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนตามที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๕๘)

(๕) บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่จัดพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเป็นผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้ว่าจ้าง (ร่างมาตรา ๕๙)

(๖) บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ให้ความร่วมมือแก่ตำรวจในการขอเข้าตรวจสอบข้อมูลบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยในบริเวณ หรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย หรือไม่แจ้งข้อมูลอาชญากรรม เบache แสคนร้าย หรือการกระทำความผิดอาญาที่เกิดขึ้นหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๖๐)

(๗) บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตยื่นต่อนายทะเบียน หรือไม่ส่งรายงานผลการดำเนินงาน หรือแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปอกปิดข้อเท็จจริงในรายงานผลการดำเนินงาน (ร่างมาตรา ๖๑)

(๘) บริษัทรักษาความปลอดภัยทำสัญญารักษาความปลอดภัยในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๖๒)

(๙) ผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตโดยไม่ได้รับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๖๓)

(๑๐) พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตไม่ขอรับใบแทนใบอนุญาตในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย หรือไม่สวมเครื่องแบบ ไม่มติดเครื่องหมายพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือไม่มีบัตรประจำตัวของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัด (ร่างมาตรา ๖๔)

(๑๑) พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตไม่สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจน หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามข้อกำหนดในสัญญาจ้างซึ่งเป็นหน้าที่ที่กำหนดในร่างมาตรา ๔๑ โดยตนอาจกระทำได้โดยไม่เกิดอันตรายแก่ตนเอง (ร่างมาตรา ๖๕)

(๑๒) ผู้ซึ่งขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๖๖)

(๓) ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรักษาความปลอดภัยดังนี้ได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นต่อเมื่อการกระทำการใดของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำการของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำการของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น (ร่างมาตรา ๕๙ ร่างมาตรา ๖๐ ร่างมาตรา ๖๒ และร่างมาตรา ๖๗)

ในการนี้ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบ โดยให้มีอำนาจเปรียบเทียบสำหรับบรรดาความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจากหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบภัยในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้คืนเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๖๘ และร่างมาตรา ๖๙)

๒.๑๓ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๓) ให้แล้วเสร็จก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๐) เมื่อจากคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ต้องออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต จึงได้เร่งรัดการดำเนินการดังกล่าวให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

(๒) กำหนดให้ผู้ซึ่งประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ก่อน หรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และประสงค์จะประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฯ ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน แต่หากผู้ยื่นคำขออนุญาตมิได้เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน์จำกัด หรือเป็นแต่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นหรือกรรมการไม่เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ต้องดำเนินการจดทะเบียนบริษัทหรือแก้ไขสัดส่วนผู้ถือหุ้นหรือกรรมการ แล้วแต่กรณี ให้เสร็จสิ้นภัยในกำหนดเวลาข้างต้น ถ้าไม่สามารถดำเนินการได้จะต้องเลิกประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยนับแต่วันพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว (ร่างมาตรา ๗๑)

(๓) กำหนดให้ผู้ซึ่งเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตภัยใน ๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้ประกอบอาชีพต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้บุคคลดังกล่าวได้รับยกเว้นคุณสมบัติเรื่องการสำเร็จการศึกษาภาคบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ (มาตรา ๓๔ ก. (๓)) และมิให้นำคุณสมบัติกรณีหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรอง (มาตรา ๓๔ ก. (๔)) มาใช้บังคับกับพนักงานรักษาความปลอดภัยข้างต้นเป็นเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ในการออกใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตนั้น นายทะเบียนจะต้องกำหนดเงื่อนไขว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย

จากสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยมีมาตรฐาน และหากครบกำหนดเวลาสามปีแล้ว ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ผ่านการฝึกอบรมก็จะต้องถูกเพิกถอนใบอนุญาต

องค์ข้อมูลของสำนักงานตำรวจนายช่างชาติปรากฏว่า ในปัจจุบัน พนักงานรักษาความปลอดภัยมีจำนวนประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ ถึง ๓๐๐,๐๐๐ คน โดยร้อยละ ๖๐ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นปีที่ ๖ ร้อยละ ๑๕ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และร้อยละ ๑๕ สำเร็จการศึกษาสูงกว่าระดับการศึกษาภาคบังคับ

(๔) ในวาระเริ่มแรกที่จำนวนสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยมีไม่เพียงพอแก่การให้บริการ ให้สำนักงานตำรวจนายช่างชาติดำเนินการจัดการฝึกอบรมหลักสูตร การรักษาความปลอดภัยและออกแบบห้องสือรับรองให้แก่ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโดยให้อีกเป็นหนังสือรับรองตามมาตรา ๓๔ ก. (๔) และให้สำนักงานตำรวจนายช่างชาติเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมหลักสูตร การรักษาความปลอดภัยจากผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยกำหนด (ร่างมาตรา ๗๓) เพื่อให้มีจำนวนสถานฝึกอบรมที่เพียงพอ กับความต้องการของผู้ประสงค์จะเข้ารับการฝึกอบรม

(๕) กำหนดให้ผู้ซึ่งใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เลิกใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อดังกล่าวภายใต้ ๖๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อไม่ให้ประชาชนเกิดความสับสน และภัยในระยะเวลาดังกล่าวทุกให้นำมาตรา ๕๖ มาบังคับใช้แก่บุคคลนั้น (ร่างมาตรา ๗๔)

๒.๑๔ อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย และใบแทนใบอนุญาตดังกล่าวเป็นอัตราเดียว และให้นายกรัฐมนตรีมีดุลยพินิจในการออกกฎหมายทรงกำหนดค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงจำนวนพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตของบริษัทรักษาความปลอดภัยก็ได้
